

PODTRĄCAĆ (1) *vb impf*

1 sg *praes* podtrącâm.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. podtrącić.

Uderzając, podrzucać w górę, podbijać: Succutio, Podbiyam/ Podtłukam/ Podtrącam Mącz 339c.

Synonim: podtłukać.

Formacje współrdzenne cf TRĄCAĆ.

KW